

ת"פ 10504/09 - פרקליטות מחוז מרכז נגד לאונרדו אבלס

בית משפט השלום ברחוותה
ת"פ 12-09-10504 פרקליטות מחוז מרכז נ' אבלס

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
בעיני: פרקליטות מחוז מרכז נ' אבלס

המאשימה

נגד

לאונרדו אבלס

הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"דשמי לוי

ב"כ הנאשם עו"ד קובי סודרי

הנאשם בעצמו

גור דין

על פי הودאתו הורשע הנאשם בעבירות של ניסיון מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים, ניסיון הטרדה מינית בקטינה שטרם מלאו לה חמיש עשרה שנים והחזקת פרסומם תועבה ובו דמותו של קטין.

במסגרת מאבק בתופעת עבריות מין במחשב המופנית נגד קטינים וקטיניות, ביצעה המשטרה מבצע לאייתור חשודים היוצרים קשר מיני עם קטינים באמצעות האינטרנט ואף מחוצה לו.

שוטרי יחידת הונאה התיצגנו כקטינים וקטיניות באינטרנט וניהלו בשם התכתבויות עם אלה שפנו אליהם.

בתאריך 14/6/2014 נרשם השוטר משה פרידמן לצ'אט של זוהה בדוחה של ילדה בת 13 בעלת שם משתמש נועה". במהלך השיחה החליפו הנאשם ונועה פרטי התקשרות במסנגר, כאשר הנאשם התיצג בפני נועה כעידן.

נועה הציצה עצמה בפני הנאשם כבת 13 ונתבקשה על ידי הנאשם להראות עצמה במכשירמה. כמו כן נתבקשה למסור לנאשם מספר טלפון ומספרתו לו צזה, כמפורט בכתב האישום.

במהלך השיחה פנה הנאשם שאל נועה בשאלות בעולות אופי מיני ואף הציע לה להיפגש עימו.

ה הנאשם התקשר למספר הטלפון שמסרה לו נועה ונענה על ידי שוטרת שהציגה עצמה כנועה, וסיפרה לנעום כי היא לומדת בכיתה ז'. גם בשיחה זו פנה הנאשם אל נועה באמירות בעולות אופי מיני והציע לה להיפגש עימו ואף קבע עימה מפגש ברחוב ברוחבות. הנאשם הגיע למקום ונכפה שם ממושכות בעודו ממתיין לנועה. המשטרת בחרה שלא לעזרו אותו מעמד על מנת שלא לחשוף את הסוכנות המשפטית.

בהמשך היום התקשר הנאשם לנועה באמצעות המسنגר ומסר לה כי התאכזב מכך שלא הגיעו למקום המפגש.

במהלך חודש יוני 2012 הורד הנאשם מרשת האינטרנט למחשבו האישי מחשב ספורים וביהם תמונות תועבה של קטיניות. בסמוך לאחר מכן, מחק את התמונות מחשבו האישי.

התביעה הדגישה את מעשיו החמורים של הנאשם וצינה כי לא הסתפק בהתקפות בלבד באמצעות האינטרנט עם מי שהתחזתה כקטינה, אלא אף יצא מן העולם הווירטואלי ושוחח עימה בטלפון ויש לראות בכך קפיצת מדרגה מבחינת המעשים ויתר על כן, אף קבע להיפגש עימה, שזו קפיצת מדרגה נוספת ואין לדעת היכן היו מתפתחים העניינים, לו אכן היה אמור להתקיים מפגש בפועל.

מתחם הענישה הרاوي לטעמה של התביעה נע בין 4-10 חודשים מאסר בפועל.

התביעה טענה כי מעשיו של הנאשם פוגעים בערך החברתי המוגן של הגנה על גופם ונפשם של קטינים, החשובים כיום, במיוחד, בראשו האינטרנט לתוכנים מיניים שאינם הולמים את גלים ופוגעים בהם במידה רבה.

לענין זה הפניה התביעה למספר החלטות של ביהם"ש haulion.

התביעה הדגישה את נחישותו של הנאשם בפעולותיו אל מול הקטינה וצינה כי לא ניתן לומר שמדובר במעידה ספונטנית. בהנחה שהיא אכן מתקיים מפגש עם קטינה בת 13, כפי שסביר הנאשם ולאחר שיחות כמתואר לעיל, הרי הזנק שיכול היה להיגרם לקטינה הוא עצום. הנאשם ידע את מלאו הפסול שבמעשייו וכי הוא עתיד לתת את הדין על כן, כעולה מתווך שיחתו עם נועה וחיף זאת המשיך במעשיו.

עוד הוסיף התביעה וטענה כי יש לראות את ניצולו של הנאשם את הקטינה מבחינת גילו או מול גילה.

על מנת לתמוך במתחם הענישה אותו הציגה התביעה כאמור לעיל, הציגה בפני ביהם"ש אסופה פסיקה.

עמוד 2

לחומרה הציגה התביעה את נסיבות העבירות, את מסוכנותו של הנאשם, לרבות בהערכת המסוכנות לגביו ולקולא שקרה התייעזה את הודהתו באשמה ואת החיסכון בזמן שיפוטי שהוא בכאן.

התביעה עירה להמלצות שירות המבחן ובמיוחד למאחורות שבהן, אולם ביקשה להתייחס אליו בפרופורציות הראיות ואל מול האמור בהערכת המסוכנות, ואל מול האינטרסים הציבוריים.

סוף דבר, עתירה התביעה להטיל על הנאשם עונש של 7 חודשים מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם חילק את טיעונו לעונש לשלושה חלקים -

ראשית, עתר ב"כ הנאשם לבטל את הרשותו של הנאשם.

לטעמו של ב"כ הנאשם מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן בעבירותה בהן הורשע הנאשם נמוכה ובמיוחד אמרורים הדברים באשר לאישום הראשון כאשר ההתרחשויות כולן היו פרי יוזמתה של המשטרה. הוא הדגיש כי טרם ביצוע העבירות לא היה למשטרה כל מידע הקשור את הנאשם לעבירות אלה יתר על כן, גם בדיעד תברר כי הנאשם אין בעברו הסתמכיות מסווג זה והוא הפעם הראשונה בה הוא מעורב במעשים כאלה. מירב המעשים התרחשו במילוי תפקידו כ██████ וככללו התכתבות שלא לוותה במפגנים חוזתיים או בהנחיה לביצוע מעשים פיזיים.

באשר לאישום השני, כך טען ב"כ הנאשם, הרי שמדובר בעבירה המצוייה במדרג הנמוך של עבירות המין מיליא ובעניננו מדובר היה בנסיבות קטנה של תമונות שאף הוחזקו על ידי הנאשם לפך זמן קצר מאוד שלאחריו נמחקו על ידיו, עוד טרם חקירת המשטרה, ושוחזרו לאחר מכן, במהלך החקירה.

בנסיבות אלה של מהיקת התמונות, הרי שלטעמו של ב"כ הנאשם ספק אם מדובר במעשה פלילי.

עוד הוסיף ב"כ הנאשם כי בנסיבות המקרים לא ארע נזק כלשהו באשר המעשים בוצעו מול גורמי אכיפהomidת הנזק באשר לאישום השני הייתה מבוטלת.

ב"כ הנאשם הדגיש את נסיבותו האישיות של הנאשם והפנה אף אל תסוקיר שירות המבחן. הוא הבahir כי המעשים נעשו על ידי הנאשם בתקופה בה היה שרוי במשבר.

עוד הדגיש ב"כ הנאשם כי השיקול העיקרי בשלו ראוי לחרוג ממתחם הענישה הוא שיקול השיקום.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם נעדר עבר פלילי כלשהו ולכל אורך חייו הפגין נורמטיביות וכן גם בהשלכות האקדמית, הייתה אדם עובד ויצרני. בעקבות חקירתו וההיליך הפלילי נגרמו לו נזקים כבדים: אשתו התגרשה ממנו, הוא איבד את מקומו בעבודתו, פרטיו פורסמו והיה נתון תקופה ממושכת בתנאי מעצר בית מלא וחרף

כל אלה הוא גיס כוחות, על מנת להכיר בבעיתיות שבהתנהגותו והשתלב בהליך שיקומי מוצלח וכך גם סוף דבר סבר שירות המבחן כי הרשעה עלולה לפגוע באפשרויות התעסוקתיות שלו.

ב"כ הנאשם ציין כי במיוחד אמורים הדברים לאור גילו של הנאשם ואפשרויות התעסוקה שלו.

ב"כ הנאשם ציין בהתיחסו להערכת המטוכנות כי זו נערכה כאשר הנאשם היה שרוי בעיצומו של ההליך השיקומי והוא ראה כי שירות המבחן שינה את תסquitoו עם התפתחות ההליך לטובת הנאשם.

ב"כ הנאשם הפנה אל הערכת המטוכנות העדכנית שהתקבלה בעניינו של הנאשם וציין כי בריו לו שעם הזמן תסתמן הערכת עוד ועוד במקביל להליך השיקומי של הנאשם ועל כן עתר כי הנאשם יופנה שוב אל המרכז להערכת מטוכנות על מנת שתינתן חוות דעת חדשה בעניינו.

ב"כ הנאשם הציג בפני ביהם"ש אסופה פסיקה לתמוך טיעוני באשר לביטולה של הרשעה.

בדברו האחרון הציג הנאשם את המשבר בו היה שרוי עבר ביצוע העבירות וכן את הנזק שנגרם לו מאז החקירה. הוא הצהיר כי מבחינתו מדובר בمعدה חד פעמית ועתה פונה לשינוי חייו ולשייקומם.

בחווות הדעת של המרכז להערכת מטוכנות נסקר בהרחבה רקעו של הנאשם וכן נסקרו הטיפולים אותם קיבל ובهم נטל חלק. בחווות הדעת התרשםה הבודקת כי התלונה והרשעה מהווים עבור הנאשם גורם מרתקע וכי הוא מתביש במעשייו וכן כי הוא מגלה מוטיבציה לטיפול.

חוות הדעת בעניינו של הנאשם כי רמת הסיכון לטווח הארוך לביצוע עבירותimin הינה ביןונית.

לאחר שהתקבל תסוקיר שירות מבחן סופי בעניינו של הנאשם, הتبקשה הבודקת להתיחס אליו ולצין האם לאחר קבלתו יש כדי לשנות מחאות דעתה. הבודקת ציינה כי טרם מתן חוות דעתה עיניה בכל תסוקרי שירות המבחן שהתקבלו עד אז ועתה עיניה גם בתסוקיר האחרון. כעולה ממן הרוי שה הנאשם השתלב בקבוצה ייוזדית לעברינו מן השירות המבחן וממשין לקחת חלק בטיפול. היא ציטה מדבריה של קצינת המבחן באשר לטיפול זה וההתרומות של שירות המבחןמן הנאשם ציינה במסמך העדכני שללה כי יש להניח שההתרומות המתוארת בתסוקיר אכן מתארת נכון את מצבו של הנאשם ואולם על מנת לשנותו כזה ישפייע על הערכת המטוכנות כלפי עליו להיות עקי ולארוך זמן ולא די בתקופה של 8 חודשים שחלפו מאז בדיקתו כדי להביא לשינוי במצבו ועל כן לא מצאה לשנות ממסקנותיה.

מהתסוקיר הראשון בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם הודה ביצוע העבירות ונמצא בתהליך ראשון של לקיחת אחראיות ובירור הרקע והנסיבות להתנהגוותו. ההתרומות הייתה כי הוא חוות תחשות בשוה וכישלון. שירות המבחן התרשם כי מצבו הנפשי השתפר באופן משמעותי מזמן מעברו וכי הוא משtrap פעליה בפגישות.

שירות המבחן ציין כי הנאשם מצו בתהlixir טיפול לשיפור מודעותו העצמית ובתהליך של לקיחת אחריות על הביעתיות שבתנהגותו ועם זאת עדין בולטת נטייה להשלכת אחריות ולצמצם מהבעתיות שבתנהגתו, כאשר הוא מתקשה לקחת אחריות על כוונותיו המיניות. שירות המבחן סבר כי יש מקום המשיך ולאחר מכן אחר השתלבותו בהlixir הטיפול.

במסקיר השני ציין כי הנאשם מבין את הצורך בהמשך הטיפול והרושם הוא כי הנאשם זקוק להמשך טיפול ייעודי לעבריini מין. נראה כי הוא מפיק תועלת מהlixir הטיפול ונתרם ממנו והערכתה היא כי המשך השתתפותו בו יוכל לסייע לו בהפחחת הסיכון במצבו.

שירות המבחן המליץ על ענישה שתאפשר את המשך הטיפול וכי למרות שהרשעה עלולה לחסום בפניו הנאשם אפשרות תעסוקה עתידית לא מצוי לנכון להמליץ על ביטול הרשעה בשל גורמי הסיכון ורמת הסיכון.

במסקיר השלישי שניתן כחומרה קודמו, ציין שירות המבחן כי הנאשם המשיך להשתתף בהתמדה הטיפול ונמשכה המגמה החביבית. לאור זמן התרשם שירות המבחן כי הנאשם נוטל אחריות על דפוסי התנהגותו המינימים הביעתייים ומפתח מודעות באשר לקשייו. השתתפותו בהlixir הטיפול משסיעת לו להפחית את הסיכון במצבו.

בעתוי הנוכחי, כך ציין שירות המבחן, בבואו לגבש המלצה, הוא עדין סבור כי ברמת הסיכון במצבו, יש חשיבות בהרשעתו בדיון והטלת מאסר מוגנה כגורם מרתייע ומפחית סיכון. עוד המליץ שירות המבחן על הטלת של"ץ וצו מבנן.

טרם דיון אצין כי אני ערה לבקשת ב"כ הנאשם לשוב ולהפנות את הנאשם אל המרכז להערכת מסוכנות על מנת לקבל חוות דעת נוספת, ואולם לא מצאתי לעשות כן. אף שירות המבחן נתן המלצה סופית בעניינו של הנאשם, גם שהוא עיר לכך שה הנאשם ממשיך הטיפול. גם העדכוון להערכת המסוכנות היה מתוך הנחה של טיפול מתמשך וסוף דבר, הרי לא ניתן היה להמשיך בעדכונו עד אין סוף. ארוכות רבות ומושכות ניתנו לנiento, על מנת להוכיח עצמו בטיפול אליו נרתם והטיפול אכן נשא פרי, כפי שעלה מהמסמכים שפורטו לעיל ויתכן וה הנאשם יזקק לטיפול ממושך ואף רב בשנים ויתכן אף לכל משך חייו, וברוי כי לא ניתן להמתין עד כי הנאשם יחוש כי סוף לטיפול, או כי זהה הנזודה המתאימה יותר לטיעונים לעונש.

וישוון משקל לטיפול אותו עבר הנאשם, כפי שעוד יפורט להלן.

והנה ממש לאחרונה, ביום 15/3/18 התקבל בביבהמ"ש תסקיר נוסף בעניינו של הנאשם, מבלי שביבמה"ש ביקש משירות המבחן לעשות כן.

התסקיר נפתח במיליפ: "בהתאם למסקירינו הקודמים שהאחרון בהם מיום 1/10/14 לאור פרק הזמן המשמעותי שחלף, מצאנו לנכון להגיש תסקיר משלים עדכני בעניינו של לאונרדו".

אודה ולא אbose כי תמהתי מאוד לקבל תסוקיר זה. שירות המבחן העמוס לעייפה ואף מעבר לזו וחדים לבקרים מגייש בקשות לדחיתת מועד להגשת תסוקרים ראשוניים בעניינים של נאים, אינו נושא "להתנדב" להגיש תסוקרים מטעמו, ועל כן לא הוברר לי מהו או מי הניע את שירות המבחן לעשות כן הפעם.

כך או כך, העולה מתסוקיר זה הוא כי לאחר תקופת הטיפול הממושכת, נעשתה הערכה מחודשת בעניינו של הנאשם וההתרשמות היא כי הטיפול היטיב עימיו והוא מודיע ביום בaczora טובה יותר לחקלים הביעיתיים באישיותו ומכיר באחריותו לביצוע העבירות ומזהה יותר מבוגר את גורמי הסיכון. הנאשם מיצה את ההליך הרפואי בשירות המבחן עם זאת סבור שירות המבחן כי הוא זוקק לטיפול נוספת ייחודי לאנשים שפגעו מינית באמצעות האינטרנט ועל כן, שב שירות המבחן וממליץ להטיל על הנאשם צו מבחן, במסגרת יפקח על הליך נוספת זו, בו הסתכם הנאשם ליתול חלק.

הנה כי כן, אף על פי תסוקיר נוספת זו, לא تم הטיפול וסופה טרם נראה לעין, כפי שציינתי לעיל וכפי שעוז ציינתי, ברוי שיינטן לו משקל.

ולענין הבקשה שלא להרשיء את הנאשם - ההלכה היא כי משהוכח מעשה עבירה הררי שיש להרשיء את מבצעו בדיון. רק במקרים חריגים וויצווי דופן ניתן יהיה להימנע מכך. בהלכת כתוב נקבעו המבחנים לכך. מדובר בשני מבחנים שהם מצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי האינטרנט הציבורי שבunifuיה לא יפגע באופן משמעותי מההרשעתו של הנאשם והמבחן الآخر והמצטבר לו כי עתידו של הנאשם ושיקומו יפגעו באופן משמעותי בשל הרשעתו.

(בעקבות הלכת כתוב ראה גם: ע"פ 5102/5 מ"י נ. קלין; ע"פ 0/3301 6 בית נ. מ"י ועוד ועוד).

לא אחת נקבע על ידי בית המשפט העליון כי יש להוכיח פגיעה ממשית וعصשית בעתידו של הנאשם ובשיקומו ואין די בהעלאת אפשרות ערטילאית ועתידית. כך נקבע בע"פ 8518/12 צפורה נ. מ"י.

לא כך בעניינו. הנאשםאמין לא צער, נעדר הרשעות קודומות, ויש חשש לפגיעה בדמיונו העצמי, ולא בקהל מצא תעסוקה ויש חשש לאפשרויות תעסוקה עתידיות בעניינו, ואולם אלו אינם המבחנים שקבע בית המשפט העליון בהלכות אשר יצאו מ לפני ונתונים אלה הם הנתונים המלווים רבים מן הנאשם המובאים בפני בית המשפט, ובכל זאת ההלכה היא כי רק במקרים ויצווי דופן וחיריגים עד מאוד יש להימנע מהרשעה, או כפי שנאמר בהלכת ציפורה הנזכרת:

"בשרה ארוכה של פסקי דין, נקבע כי הימנעות מהרשעה של מי שאשפטנו הינה בגדר חריג שבחיריגים. בפסק דין אחרים נאמר כי הימנעות מהרשעה תעשה רק במקרים ויצווי דופן".

בעניינו לא הוכיח הנאשם כי קיימת פגיעה קונקרטית וعصשית בעתידו ועל כן על המבחן השני אין הוא עונה.

בהתאם שני המבחןים מצטבריםם זה לזה די היה למעשה, כאמור לעיל ואולם דווקא במקרה דוגמת זה שלפנינו חשוב להתייחס אף למבחן הראשון.

בעבירות מעין אלה, והגמ' שהן מבוצעות מרביתן בעולם הווירטואלי, יש משום פגיעה רבה ונזק רב, ואף פוטנציאלי לפגיעה רבה. העולם כולו חשוף היום לשימוש באמצעים הווירטואליים, ומайдע גיסא, העשויה בהם שימוש אינו חושף את פרטיו זהותו וכיור למעשה לעשות כרצונו.

וכך נקבע על ידי ביהם"שהעלין בעניין זה:

"... המסתוכנות של פעם שינתה את פניה ולפנינו מסוכנות מסווג חדש. האינטרנט אינו מרחב וירטואלי כלל וכלל. האינטרנט חודר לחיבים האמתיים ומציב סכנות של ממש בתחוםים ובדריכים לא שייערו הראשונים. מעשים מגונים של פעם, שהיו כרוכים במגע פיזי עם נפגע העבירה, נחלפו להם בסוגים שונים של מעשים בשלט רחוק. החסות של האNONymity הלאכורת והריחוק מה Yoshiwabe בצדיו השני של המחשב, מחרירים חסמים ועכבות ואנשים נורמטיביים כלפי חוץ, שולחים ידם במעשים שלא היו מעיזים לעשות בעולם שמחוץ למרחב האינטרנט. .... כיפה אדומה כבר אינה מסתובבת בעיר שורץ זבים, היא משוטטה למרחב האינטרנט, שם אורבים לה צידים וטורפים מסווג אחר ... המשפט צריך, איפוא, להתאים עצמו להתרמודד עם תשת התרבות העברינית של הרשת...."

ראה בש"פ 2065 פלוני נ. מ"י.

במיוחד אמרו הדברים כאשר מדובר בקטינים ובקטינות.

אמנם, בעניינו, בפועל לא נפגעו קטינות מעשי של הנאשם, אך הן היו עלולות להיפגע.

ובאשר לצורך להחמיר בנסיבות כאלה, משמדובר בקטינות, ראה תפ"ח (מרכז) 131/12 מ"י נ. נועמן, תוך הסתמכות על ההלכה הכללית של ביהם"שהעלין בדבר הצורך בהחמרה בענישה בכלל הנוגע בעבירות מין כלפי קטינים (ע"פ 05/05 7461 נ. מ"י).

ובאשר לעבירה שעונייה החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, יש להביא את דברי ביהם"ש העליון מ- רע"פ 3890/09 מор נ. מ"י, שם נדון עניינו של הנאשם אשר ביקש לערער על עצם הרשעתו בעבירה זו וביקש לקבוע כי יש להימנע מהרשעה. בקשרו נדחתה:

"התכלית המונחת בבסיס העבירה בה הורשע המבקש - החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין - היא בראש ובראשונה מיגור התופעה החמורה של התעללות מינית בקטינים. סיוגה כ"עוזן" אינו משנה מן החומרה המיויחסת לעבירה זו, ואף לא מן העובדה כי במעשהיו תרם המבקש לעידוד התופעה, גם אם בעקיפין. אדרבא, העבירה בה הורשע המבקש נועדה לטפל בבדיקה במרקם בהם הפגיעה הנגרמת לקטינים איננה ישירה, אלא

כמו הנגרמת על ידי אלו המחזיקים ברשותם חומר פדופילי, ובכך מעודדים את יצרתו והפצתו. העובדה כי המבוקש לא התדרדר לבצע מעשי תועבה בקטינים בעצמו, ואף לא הדיח אחרים לכך, אינה מעלה או מורידה, שכן כל עניינה של העבירה בה הורשע הוא בהחזקת חומר התועבה - ובהחזקתו בלבד. גם בטענה לפיה השימוש בהם קבצים נעשה ברשות הפרט, וכי רבים חוטאים בכך מבלי ממש, לא מצאתי ממש, שהרי העבירה כתובה עלי ספר החוקים ואי ידיעת החוק, CIDOU, אינה פוטרת אדם מהאחריות בפלילים..."

הנה כי כן, ובשל הפגיעה באינטראסים ציבוריים מהותיים,omidat הפגיעה בהם, אין מקרה זה, בא גנדרם של אוטם מקרים חריגים ויוצאי דופן בהם ניתן להימנע מהרשעה.

על כן תיוותר הרשותו של הנאשם על כנה.

ובאשר לעונשה שיש לגוזר על הנאשם.

מתחם העונשה לעבירה נשוא פרט האישום הראשון נע בין מאסר בפועל קצר בדרך של עבודות שירות ועד 10 חודשים מאסר בפועל.

מתחם העונשה לעבירה נשוא פרט האישום השני, נע בין מאסר מותנה, של"צ ועד מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.

בעניינו מדובר בנאשם אשר לא נרתע כלל ועייר לפתח בשיחה וירטואלית עם מי שהזדהה מיד כילדה בת 13, דהיינו צעירה מאוד. הנאשם אף לא נרתע מלפתח עימה שיחה בנותאים מיניים, תוך שהוא מודיע היטב לאיסור לעשות כן, שכן כמפורט בכתב האישום הוא ציין במהלך השיחה כי הצעתו לה בדבר נשיקה, היא סיכון גדול מאוד עבורו וכי הוא עלול להיכלה בשל כך.

הנאשם הרחיב שיחתו זו מעבר לעולם הווירטואלי ואף התקשר אל אותה, מי שחשב שהוא נערה בת 13 שנים בלבד, ושוב שמע במהלך שיחה זו כי מדובר בנערה הלומדת בכיתה ז'. לא היה בכך כדי להרטיעו מההמשך מעשיו.

גם בכך לא הסתפק הנאשם והוא ביקש להיפגש עם אותה נערה, ו מבחינותו שלו אף הוציא את רצונו מן הכוח אל הפועל ונכפה ממתין לה ממושכות. בהיות אותה נערה אך דמות וירטואלית שנבנתה על ידי המשטרת, הרי שהנזק בפועל אכן נמנע, אך מרצף מעשיו של הנאשם ומנסיבותיהם, ניתן היה ללמידה על כוונתו ועל המסוכנות הגלומה במעשיים.

לא היה זה עיסוקו היחיד של הנאשם בתכנים מיניים הקשורים בקטינים והוא החזיק במחשבו אף פרסום תועבה ובו דמותם של קטינים. החומרה והמסוכנות הגלומות בכך - פורטו לעיל.

התחשבותי בהודאותו של הנאשם וביחסICON הניכר בזמן שיפוטי שהוא בכאן. התחשבותי בעברו הנקוי ובאופן תפקודו לכל אורך השנה.

התחשבותי כאמור בחוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות וכן בתפקידו שירות המבחן.

כל הגורמים מסכימים כי הנאשם **זקוק לטיפול אינטנסיבי, עמוק וממושך** וכן הנאשם **נרתם לטיפול כזה, התמיד בו ונתרם מן הטיפול.**

עוד יש ליתן משקל לחולף הזמן מאז ביצוע העבירות, גם שינותן לכך משקל מסוים בלבד, כיוון שכטב האישום הוגש בסמוך לאחר ביצוע המעשים.

ועוד שקלתי כי זהו העונש הראשון המוטל על הנאשם.

אני ערה להמלצות שירות המבחן, אך אציין כי שירות המבחן אמון על שיקוליו של הנאשם ועל אלו בלבד, בעוד ביהם"ש אמון על מכלול השיקולים ואת המלצות שירות המבחן ישוקל בכבוד ראש, אך כшиוך אחד מכלול שיקוליו.

ראאה לעניין זה: רע"פ 3058/07 פז נ. מ"י; ע"פ 405/06 מ"י נ. חילחל.

ועוד יזכיר לעניין זה, כי הגם שיש ליתן לשיקולי שיקום וטיפול משקל נכבד, הרי שאלות אינם חזות הכל, משעומדים מולם האינטרסים הציבוריים.

וכך נקבע על ידי ביהם"ש העליון בסוגיה זו:

"אמנם, כאמור לעיל, נראה כי המשיכים, ... עושים שימוש מאמצעים כנים בהליך השיקום. שכננו איזה משקל יש לתת להליך שיקומי זה, יחד עם זאת, הליך השיקום, חרף חשיבותו, אינו יכול לאין את החובה שהעונש יהלום את חומרת העבירה".

ראאה: ע"פ 7530/12 מ"י נ. ג'אבר, וכך אף נקבע ב- ע"פ 452/14 דבוש נ. מ"י.

يזכיר כי לולא שיקולים אלה לקולא, היה העונש שנגזר על הנאשם חמור מזה שייגזר עליו עתה.

אני גוזרת על הנאשם ארבעה חודשים מאסר לRICTO בדרכו של עובדות שירות, כפי שקבע הממונה על עובדות השירות ב חוות דעתו מיום 15/3/19.

שיישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לביל יubar עבריה כלשהי לפי פרק ה' לסימן י' לחוק העונשין,

לרבות סיוו או ניסיון.

הנאשם יתיצב לתחילה ריצו עונשו ביום 6/5/15 בשעה 8.00 ביחידה לעבודת שירות במפקדת מחוז מרכז ברמלה.

mobher lanasm ci ulio leumod b'khol tannai ubodot shirout v'b'khol bikorot haftu shiurco beh. k'l hafera shel tannai matnai ubodot shirout tbia lahepska tnan minhalit v'leritzui haonsh b'kliyah mashiit.

מציגים שנתפסו במהלך החקירה יושמדו.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ב' ניסן תשע"ה, 22 מרץ 2015, במעמד הצדדים.